

Vitoria sobre o mundo

A boa alegría é unha orde de Cristo, e esta debe ser unha das características dos cristiáns neste mundo. Aqueles que cren en Cristo non deben preocuparse (Xoán 14: 1). As afliccións deste mundo actual son certas, non obstante, non deben compararse coa gloria do mundo que vén, no que vostede é partícipe.

Vitoria sobre o mundo

Para resumir: eres criado de novo e agora fas parte da familia de Deus como fillo, con todo, é a súa vontade que non te saquen do mundo “Non pido que os saques do mundo, senón que te libren do mal” (Xoán 17:15). Antes deste mundo a orde de Cristo é clara: anímate, vencín o mundo! (Xoán 16:36).

Sabémolo “Deus amou tanto ao mundo que enviou ao seu único Fillo ...” (Xoán 3:16), para que todos os que creron en Cristo non pereceran e obteñan a vida eterna. Que mundo amaba a Deus? Deus amou á humanidade, é dicir, Deus amou a todos os homes nados de Adán sen distinción (humanidade = mundo).

Fuches unha das persoas que Deus amaba tanto e Cristo foi entregado para que non pereceses, xa que este sería o fin da humanidade por mor da semente corruptible de Adán.

Agora, porque estás en Cristo, xa non formas parte da humanidade que se perde “Non son do mundo, como eu non son do mundo” (Xoán 17:16). Deus amou a todos os homes e os que creron foron creados de novo como homes espirituais e deixaron de pertencer ao mundo de Adán.

Críches, nacíches de novo e convertíches en participante da natureza e da familia de Deus.} Deixaches de ser fillo de Adán e fixéstes fillo de Deus en Cristo (o último Adán), un

home espiritual.

Cristo, antes de ser crucificado, rezou ao Pai dicindo: “Non che pido que os saces do mundo, senón que os gardes do mal” (Xoán 17:15). É dicir, Xesús estaba a piques de ser sacado deste mundo, pero os que creron nel non serían sacados deste mundo. Isto demostra que, aínda que aínda non te sacaron deste mundo, xa non pertences a el (o mundo).

Es propiedade exclusiva de Deus, selada co Espírito Santo prometido: “... que é a garantía da nosa herdanza, para a redención da propiedade de Deus, en loanza da súa gloria” (Ef 1:14).

Aínda que aínda non te sacaron do mundo, xa escapaches da corrupción nel.

“Para o que nos deu grandes e preciosas promesas, para que con elas sexades partícipes da natureza divina, escapando da corrupción, que a través da luxuria está no mundo” (2Pe 1: 4).

Lembrando sempre “... que somos de Deus e que o mundo está no maligno” (1 Xoán 5:19).

Xesús pediulle ao Pai que non fose sacado do mundo e que se mantivera libre do mal. Deste xeito, confía tamén en que Xesús é o que te mantén intacto do maligno (1 Xoán 5:18).

Xesús superou o mundo e ti participas nesta vitoria. Non obstante, isto non significa que estea neste mundo inmune ás afliccións “Díxerche isto, para que teñas paz en min; no mundo terás afliccións, pero ánimo, vencín o mundo” (Xoán 16:33).

A boa alegría é unha orde de Cristo e esta debe ser unha das características dos que cren nel. Aqueles que cren en Cristo non deben ser molestados cando atopan problemas nesta vida (Xoán 14: 1). As afliccións deste mundo son certas, non obstante, non son nada comparables á gloria do mundo que vén,

no que vostede é un participante.

Venceu ao mundo cando pertencía á familia de Deus “Nenos pequenos, sodes de Deus, e xa os superastes; porque o que hai en ti é maior que o que hai no mundo” (1 Xoán 4: 4).

¡É máis que un gañador para o que te amou (Rom. 8:37)!

Non obstante, hai unha mensaxe de alerta: “Non ames o mundo nin o mundo ...” (1 Xoán 2:15). Sabemos que Cristo é a propiciación dos pecados do mundo enteiro, quen o acepta é porque o ama e ama a quen o xerou.

Quen cre en Cristo fai a vontade de Deus, é o mesmo que amar a Deus. Quen ama a Deus non ama o mundo e non pertence ao mundo, é dicir, porque fixo a vontade de Deus, que é crer no que El enviou, ti non amas ao mundo. Pero para os que non aman o mundo (os que cren en Cristo), queda non amar o que hai no mundo.

Para non amar o que hai no mundo, debes seguir a recomendación do apóstolo Paulo: “E os que usan este mundo, coma se non o abusasen, porque a aparición deste mundo falece” (1Co 7:31). “Agora o mundo pasa e a súa luxuria ...” (1 Xoán 2:17), pero permanecerás para sempre con Cristo.

Cando naciches de Deus, conquistaches o mundo e comezaches a vivir no espírito. Polo tanto, o que vive no espírito (evanxeo), tamén debe camiñar no espírito “Porque todo o que nace de Deus vence ao mundo; e esta é a vitoria que vence ao mundo, a nosa fe” (1 Xoán 5: 4).

Tes fe (descanso) en Deus e, por iso, xa superaches o mundo. Tal vitoria outorgouse a través do evanxeo de Cristo, a fe que vence ao mundo. Agora, queda por ti camiñar entre os homes dun xeito digno da vocación que te chamaron. É dicir, non camiñas (comportarte) máis como fan outros xentís, cometendo todo tipo de disolución e desvergoña (Ef 4: 1, 17).